

- 2) Ska artiklarna 43 EG, 49 EG och 56 EG samt begreppet ”en rent intern situation”, vilket begrepp kan begränsa en enskilds möjlighet att åberopa dessa bestämmelser i en tvist vid en nationell domstol, tolkas så, att de utgör hinder för tillämpningen av [unions]rätten i en tvist mellan en belgisk medborgare och belgiska staten angående skadestånd för skada till följd av ett påstått åsidosättande av gemenskapsrätten i form av antagandet och vidmakthållandet av en belgisk lagstiftning av det slag som återfinns i artikel 3 i kungligt dekret nr 143 av den 30 december 1982, som är tillämplig utan åtskillnad på medborgarna i denna stat och medborgare i andra medlemsstater?
- 3) Ska principen om att gemenskapsrättens företrädare och artikel 4.3 FEU tolkas så, att det inte är möjligt att avstå från att tillämpa regeln om rättskraft när det är fråga om att ompröva eller upphäva ett lagakraftvunnet domstolsavgörande som visar sig strida mot [unions]rätten, eller ska principen tvärtom tolkas så att det är möjligt att avstå från att tillämpa en nationell regel om rättskraft när denna regel, på grundval av nämnda lagakraftvunna domstolsavgörande som strider mot [unions]rätten, leder till ett annat domstolsavgörande som vidmakthåller överträdelsen av [unions]rätten i det första domstolsavgörandet?
- 4) Kan EU-domstolen bekräfta att frågan huruvida regeln om rättskraft inte ska tillämpas för det fall det föreligger ett lagakraftvunnet domstolsavgörande som strider mot unionsrätten i samband med ett yrkande om omprövning eller upphävande av detta avgörande, inte utgör en fråga som i materiellt hänseende är identisk, i den mening som avses i dom [Da Costa m.fl. (28/62–30/62, EU:C:1963:6)] och i dom Cilfit m.fl. (283/81, EU:C:1982:335)], med frågan huruvida regeln om rättskraft, som bedömts strida mot unionsrätten inom ramen för ett yrkande om att ett (nytt) avgörandena ska meddelas när regeln medför att överträdelsen av [unions]rätten upprepas, vilket innebär att den domstol som dömer i sista instans inte kan undgå sin skyldighet att framställa en begäran om förhandsavgörande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 8 juni 2015 – Swiss International Air Lines AG mot The Secretary of State for Energy and Climate Change och Environment Agency

(Mål C-272/15)

(2015/C 279/25)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Swiss International Air Lines AG

Motpart: The Secretary of State for Energy and Climate Change och Environment Agency

Tolkningsfrågor

1. Strider Europaparlamentets och rådets beslut nr 377/2013/EU ⁽¹⁾ av den 24 april 2013 (nedan kallat beslutet) mot den allmänna unionsrättsliga principen om likabehandling i den del det inför ett moratorium på kravet att överlämna utsläppsätter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾ av den 13 oktober 2003 (i ändrad lydelse enligt flera rättsakter, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG ⁽³⁾ av den 19 november 2008) avseende flygningar mellan EES-medlemsstater och nästan alla stater utanför EES, men inte utsträcker moratoriet till flygningar mellan EES- medlemsstater och Schweiz?
2. Om så är fallet, vilket rättsmedel måste då göras tillgängligt för en rättssökande som Swiss International Airlines AG, som har överlämnat utsläpps rättigheter avseende flygningar under 2012 mellan EES-medlemsstater och Schweiz, för att bolaget ska försättas i samma ställning som det skulle ha varit i om flygningar mellan EES-medlemsstater och Schweiz inte hade undantagits från moratoriet? Närmare bestämt:

- a) Ska registret rättas så att det återspeglar det lägre antal utsläppsrätter som en sådan rättssökande skulle ha varit skyldig att överlämna om flygningar till eller från Schweiz hade omfattats av moratoriet?
- b) Om så är fallet, vilken åtgärd (om någon) ska den nationella behöriga myndigheten och/eller den nationella domstolen vidta för att säkerställa att de ytterligare överlämnade utsläppsrätterna återlämnas till en sådan rättssökande?
- c) Har en sådan rättssökande rätt att kräva ersättning från Europaparlamentet och rådet enligt artikel 340 FEUF för sådan skada som denne har åsamkats genom överlämna ytterligare utsläppsrätter till följd av beslutet?
- d) Måste den rättssökande gottgöras på något annat sätt och, om så är fallet, vilket?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets beslut nr 377/2013/EU av den 24 april 2013 om tillfälligt undantag från direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 113, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 8, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 8 juni 2015 – ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited mot TVCatchup Limited, Media Resources Limited, TVCatchup (UK) Limited

(Mål C-275/15)

(2015/C 279/26)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited

Motparter: TVCatchup Limited, Media Resources Limited, TVCatchup (UK) Limited

Intervenienter: The Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Virgin Media Limited

Tolkningsfrågor

Angående tolkningen av artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (¹) (nedan kallat direktiv 2001/29) särskilt formuleringen "Detta direktiv påverkar inte bestämmelser om i synnerhet ... tillgång till kabelöverföringar av radio- och televisionstjänster":

1. Tillåter den citerade formuleringen fortsatt tillämpning av en nationell bestämmelse där omfattningen av begreppet "kabel" bestäms enligt nationell lagstiftning, eller bestäms omfattningen av denna del av artikel 9 genom hur "kabel" definieras i EU-rätten?
2. Om "kabel" i artikel 9 definieras i EU-rätten, vad är innehållet i denna definition. Särskilt: